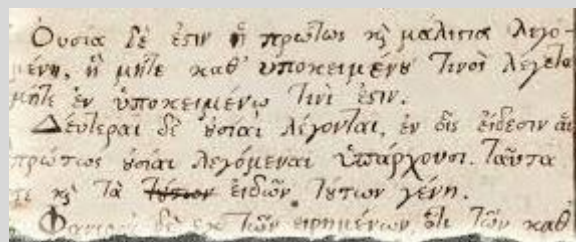

Οι σύγχρονες προοπτικές για την ελληνική γλώσσα...

Γράφει ο: Αθανάσιος Δέμος

Είναι γνωστό σήμερα ότι η Ελληνική γλώσσα σε παγκόσμιο επίπεδο (εκτός από την Ελλάδα, βέβαια...) τείνει να πάρει τη θέση που της αξίζει πραγματικά. Και αυτό διότι έχει διαπιστωθεί ότι η ελληνική γλώσσα συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία που τη χαρακτηρίζουν ως το ύψιστο εργαλείο του νου, απευθύνεται δε σε ανωτέρου επιπέδου σκεπτόμενους ανθρώπους και μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περιπτώσεις που κάθε τι άλλο ελλείπει.

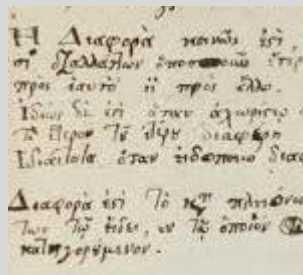

Ο πρώτος τομέας, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να αποδώσει καρπούς η Ελληνική γλώσσα είναι ο τομέας των μαθησιακών δυσκολιών. Η απάντηση, η οποία δικαιώνει πανηγυρικά και επιβεβαιώνει τις θέσεις των υποστηρικτών της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών και της παραδοσιακής γραμματικής, ήλθε από το 18^ο Πανελλήνιο Ψυχολογικό Συνέδριο της Κω και την επιστημονική έρευνα που έγινε ακολούθως.

Το συμπέρασμα μεταξύ άλλων, όπως αναγράφει η ερευνητική ομάδα ύστερα από τρία χρόνια ερευνών, είναι ότι τα παιδιά που διδάσκονται αρχαία Ελληνικά έστω και μια φορά την εβδομάδα έχουν πιο αναπτυγμένες μαθησιακές ικανότητες και επιδόσεις από τους υπόλοιπους συνομηλίκους τους και επιπλέον έχουν ελάχιστες έως μηδαμινές πιθανότητες να εμφανίζουν συμπτώματα δυσμαθίας. Συνεπώς, εφόσον η εκμάθηση των αρχαίων Ελληνικών και της ιστορικής ορθογραφίας επιταχύνει την ανάπτυξη των οπτικοαντιληπτικών ικανοτήτων και λειτουργιών καθώς και των γνωστικών, της Αντίληψης και της Μνήμης, είναι εύλογο να συμπεράνει κανείς ότι η εκμάθηση αυτή μπορεί να ενεργήσει προληπτικά στην εμφάνιση ορισμένων μαθησιακών δυσκολιών (δυσλεξίες κ.ά.), άλλα και θεραπευτικά, όταν οι δυσκολίες αυτές έχουν ήδη εμφανισθεί.

Τα αρχαία ελληνικά μας χρειάζονται, όχι για λόγους εθνικής υπερηφάνειας ούτε για κανένα άλλο λόγο, αλλά διότι τα έχει ανάγκη ο εγκέφαλος του ανθρώπου, όλων των ανθρώπων. Τα συμπεράσματα του Πανελληνίου Ψυχιατρικού Συνεδρίου είναι σαφή: «όλοι

άνθρωποι έχουν σχεδόν τον ίδιο αριθμό νευρώνων στον εγκέφαλό τους, διαφέρουν όμως στον αριθμό των νευρικών συνάψεων τους. Και οι νευρικές αυτές συνάψεις έχουν τη μία και μοναδική ιδιότητα να αυξάνουν σε αριθμό κάθε φορά που δέχονται καινούργιο ερεθισμό. Σε αυτήν την παράμετρο τα πρωτεία κατέχει η αρχαία Ελληνική γλώσσα, η οποία έχει εκατοντάδες χιλιάδες λέξεις, εκατομμύρια λεξιτύπους, τους τόνους και τα πνεύματα και τις τεράστιες δυνατότητες συνδυασμού των λέξεών της σε λογικές συντακτικώς ορθές δομές. Το συμπέρασμα, λοιπόν, που προκύπτει είναι ότι η αρχαία Ελληνική γλώσσα έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε στιγμή, καινούργιους ερεθισμούς. Επομένως και καινούργιες νευρικές συνάψεις με αποτέλεσμα να αυξάνει την ευφυΐα των ανθρώπων. Για αυτό και στο εξωτερικό, όταν οι γονείς προσφεύγουν σε ειδικούς γιατρούς για τις μαθησιακές δυσκολίες των παιδιών τους, εκείνοι τους συνιστούν την εκμάθηση μιας κλασικής γλώσσας και κυρίως της κλασικής αρχαίας Ελληνικής και της κινέζικης. Η δυσκολία της γλώσσας ακονίζει το μυαλό.

Σε έρευνα που έγινε σε Ελληνόπουλα και κινεζόπουλα 8-14 ετών, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα κινεζάκια υπερτερούσαν των δικών μας ελληνοπαίδων, στις οπτικοακουστικές λειτουργίες και η υπεροχή αυτή αποδίδεται στην υπερεντατική προσπάθειά τους να εκμάθουν τα ιδεογράμματα της αρχαίας κινεζικής, της μανδαρινικής. Εμάς μας έφαγαν οι «απλοποιήσεις». Αυτά με τις έρευνες σε Κινέζους και Δυτικούς. Εμείς όμως, δηλαδή το Κράτος, ή ακριβέστερα τα κόμματα, χάριν των εφημερίδων και μέσω επιλεγμένων «αρμοδίων», εξακολουθούμε να παρέχουμε «ευκολίες» εν ονόματι μιας αχαρακτήριστης «προοδευτικότητας». Το μεγάλο μυστικό, λοιπόν, των Κινέζων είναι ότι τα μικρά παιδιά αφιερώνουν χρόνο, κόπο και πνευματική προσπάθεια στις δύο τάξεις του Δημοτικού για να μάθουν το πολύ δύσκολο κινέζικο αλφάβητο, με πολλές εκατοντάδες ιδεογράμματα και μάλιστα, ανθίστανται σε κάθε πρόταση για απλούστευση του αλφαβήτου τους. Αυτή ακριβώς η μαθησιακή προσπάθεια των μικρών Κινέζων είναι που προπονεί το μυαλό τους και ετοιμάζει τον εγκέφαλό τους για μεγάλα επιστημονικά επιτεύγματα.

Πριν από 20 περίπου χρόνια στην Ιαπωνία έγινε και εκεί λόγος για εισαγωγή του λατινικού αλφαβήτου. Η κυβέρνηση ανάθεσε το θέμα σε μια Επιτροπή Γλωσσολόγων, Παιδαγωγών, Οικονομολόγων και άλλων. Μετά από δύο χρόνια μελέτης κατέληξαν στο εξής: «Μη κάνετε καμία απλούστευση στο αλφάβητό μας. **Μη συζητήσετε ούτε ως αστείο την εισαγωγή του λατινικού αλφαβήτου**, διότι η προσπάθεια που καταβάλλουν τα παιδιά μας για να μάθουν τα δύσκολα ιδεογράμματα αποτελεί την βάση του οικονομικού θαύματος της Ιαπωνίας».

Εμάς μας έφαγαν οι απλουστεύσεις...

Η χρήση της Ελληνικής στους υπολογιστές προηγμένης τεχνολογίας

Είναι πασίγνωστο στον κύκλο των εταιρειών πληροφορική ότι ο Gates, αν και ο ίδιος είναι εβραϊκής καταγωγής, από μικρή ηλικία είχε εντυπωσιασθεί από τους Έλληνες και την αρχαία ελληνική γνώση. Έτσι ξεκίνησε να μελετά οτιδήποτε ελληνικό, με σκοπό να γνωρίσει καλύτερα αυτόν τον μεγάλο πολιτισμό. Μέσα, όμως, από αυτή του την ενασχόληση, μαγεύτηκε πραγματικά ο Bill Gates από την ελληνική παράδοση και εξελίχθηκε σε λάτρη της. Είναι πασίγνωστο οι αγορές από τον Gates πολύ μεγάλων συλλογών από αρχαία ελληνικά αντικείμενα, παραστάσεις, εικόνες και σπάνια αυθεντικά κείμενα, για τα οποία έχει ξοδέψει αστρονομικά ποσά. Ο ίδιος έχει δηλώσει πολλές φορές ότι αναγνωρίζει την ανωτερότητα της ελληνικής γλώσσας σε παγκόσμιο επίπεδο. Γι' αυτό το λόγο χρησιμοποιεί πολύ συχνά ελληνικά ονόματα στα «προϊόντα» του. Για παράδειγμα το σύστημα προστασίας δεδομένων, έναντι πιθανών υποκλοπών μέσω διαδικτύου, ονομάζεται Kerberos (Κέρβερος) και έχει κατασκευασθεί από τον φίλο και στενό συνεργάτη του Gates, τον αείμνηστο Ελληνοαναλυτή καθηγητή Δερτούζο. Αν και το όλο πρόγραμμά του παραμένει απόρρητο, μέχρι να ανακοινωθεί κάτι επίσημο από την ίδια την Microsoft, ο Gates έχει αναγνωρίσει την ανωτερότητα της ελληνικής γλώσσας παγκοσμίως. Ο ίδιος ονειρεύεται να γίνει αυτός που θα απελευθερώσει την ανταλλαγή γνώσεων χωρίς τους περιορισμούς των αποστάσεων ή των

διαφορετικών γλωσσών. Και για να υλοποιήσει αυτό το όραμά του έχει επιλέξει ως μέσον την Ελληνική γλώσσα!

Πώς όμως θα γίνει αυτό; Το έναυσμα για την όλη υπόθεση αποτέλεσαν οι τεράστιες επενδύσεις των ΗΠΑ στην Κίνα και τη Νοτιοανατολική Ασία κατά την προηγούμενη εικοσαετία. Με τον χρόνο διαπιστώθηκε ότι η ανταλλαγή των ηλεκτρονικών ταχυδρομικών μηνυμάτων (e mails), τηλεομοιοτυπιών (fax), επιστολών κ.λπ. μεταξύ των διαφόρων εταιριών της Ασίας παρουσίαζε μεγάλα προβλήματα, επειδή οι Ασιάτες γενικά ούτε γνωρίζουν (ούτε ενδιαφέρονται να μάθουν καλά Αγγλικά), σε αντίθεση με τους Ιάπωνες. Το ίδιο πρόβλημα, όμως, παρουσιάστηκε και με τις υπό χρήση «γλώσσες» προγραμματισμού, οι οποίες, ως γνωστόν, είναι όλες στα Αγγλικά.

Έτσι, δημιουργήθηκε η ανάγκη να κατασκευασθεί μια εφαρμογή που θα είναι πάνω από τις γλώσσες και τις διαφορετικότητές τους. Στην πράξη αυτό εσήμαινε ότι μπορεί ο καθένας να στέλνει ένα «e-mail» στη γλώσσα του και ο παραλήπτης να το λαμβάνει στη δική του γλώσσα. Να στέλνει, δηλαδή ένας κινέζος το μήνυμα στα κινέζικα και ο Γάλλος να το παραλαμβάνει στα γαλλικά. Να ομιλεί ο Γερμανός στα γερμανικά και ο Αμερικάνος να τον ακούει, σε αυτόματη μετάφραση στα Αγγλικά. Με το ίδιο σκεπτικό θα μπορεί κάποιος να «τρέχει» οποιοδήποτε πρόγραμμα στον υπολογιστή του, μιλώντας του στη μητρική του γλώσσα!

Προσπαθώντας λοιπόν να υλοποιήσει τόσο τα οράματά του, όσο και το αντικειμενικό αίτημα της αγοράς, ο Gates απασχόλησε πολλούς διακεκριμένους γλωσσολόγους, για να ανακαλύψουν τον τρόπο, με τον οποίο θα μπορούσε να προκύψει μια γλωσσική δομή τέτοια, που να μετατρέπει με ακρίβεια λέξεις και έννοιες από τη μία γλώσσα στην άλλη. Λέγεται ότι στο θέμα αυτό τον επηρέασε για άλλη μια φορά ο καθηγητής Δερτούζος, ο οποίος στις μεταξύ τους ιδιαίτερες συζητήσεις του ανέφερε πολλά παραδείγματα, τα οποία αφορούσαν την ακρίβεια της ελληνικής γλώσσας στην απόδοση νοημάτων, αποδείκνυαν δε τόσο τον μεγάλο εκφραστικό πλούτο της γλώσσας μας όσο και τις λεπτές λεκτικές διαφορές των συνωνύμων της.

Το συμπέρασμα που προέκυψε από τις έρευνες των γλωσσολόγων, οι οποίοι εξέτασαν ακόμα και εξωτικές η άλλες αρχαίες γλώσσες, είναι πως η ελληνική είναι η μόνη γλώσσα στον κόσμο, που έχει πραγματικά τη δυνατότητα να αποτελέσει την κοινή βάση της παγκόσμιας επικοινωνίας. Ο λόγος είναι προφανής. Εκτός από την ακρίβειά της στην απόδοση των νοημάτων από γλώσσα σε γλώσσα, έχει και οικονομία στην κωδικοποίηση και μεταφορά δεδομένων λόγω της ίδιας της δομής της.

Και ποια είναι η δομή αυτή; Αν για παράδειγμα, για ένα απλό ρήμα της αγγλικής όπως το «write», που σημαίνει «γράφω» πρέπει κάποιος να χρησιμοποιήσει δύο λέξεις για να είναι σαφής ως προς το υποκείμενο, δηλαδή να πει «I write» (εγώ γράφω) «you write» (εσύ γράφεις) κ.λπ, στα ελληνικά κρατώντας τη ρίζα «γραφ-» και προσθέτοντας στο τέλος μόνον μία κατάληξη «γράφ-ω», «γράφ-εις», «γράφ-ει», έχουμε κάθε φορά τον συγκεκριμένο και μόνο τύπο. Για να μην επεκταθούμε σε περισσότερες λεπτομέρειες, σήμερα έχουν καταμετρηθεί πάνω από έξι εκατομμύρια ελληνικοί λεξίτυποι (δηλαδή ρίζες, καταλήξεις, κ.λπ). Με την βοήθεια αυτής της βάσης δεδομένων, κάθε μήνυμα που πρέπει να μεταφρασθεί από μία γλώσσα σε κάποια άλλη θα μετατρέπεται πρώτα σε ελληνικά στοιχεία, μέσω «indexing», δηλαδή «ανάσυρση του κατάλληλου ελληνικού στοιχείου μέσα από τη βάση δεδομένων, μέσω αντιστοιχίσεώς του σε κάποιο αριθμό» και στη συνέχεια, με αντίστροφη διαδικασία, θα μετατρέπεται στην τελική επιθυμητή γλώσσα. («Γλώσσα ποι πορεύη», Αντωνάκου).

Δημοσιευμένο στις 16-10-2014 στο <http://www.proinoslogos.gr/>